

JUDr. Jaromír Kyzour, advokátní kancelář
ev. č. ČAK 16285, IČ 04007018
Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 6

657 40 Brno

ID datové schránky: wwjaa4f

- DATOVOU ZPRÁVOU -

Ke sp. zn. Ars 4/2022

V Praze dne 9. 12. 2022

V řízení

Navrhovatel:

Přípravný výbor pro konání místního referenda ve městě Dobříš

o další zástavbě ve městě Dobříši a okolí, ve složení:

Helena Kahounová, nar. 2. 4. 1946, trvale bytem Plk. B. Petroviče 219,
Dobříš

Miloslav Vodička, nar. 29. 4. 1972, trvale bytem Na Kole č.p. 1970,
Dobříš

Ludmila Fišerová, nar. 30. 12. 1960, trvale bytem Přímá 1405, Dobříš,

Jitka Holcová, nar. 12. 4. 1962, trvale bytem Havlíčkova 617, Dobříš,

a Václav Hůla, 6. 4. 1953, trvale bytem Nerudova 481, Dobříš,

Zastoupen:

JUDr. Jaromírem Kyzourem, advokátem, ev. č. ČAK 16285,

se sídlem Lublaňská 18, 120 00 Praha 2

proti

Odpůrce (stěžovatel):

Město Dobříš, IČO 0024098, Mírové náměstí 119, 263 01 Dobříš

Zastoupen:

Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem, ev. č. ČAK 09672 se sídlem
Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

**o: kasační stížnosti odpůrce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022,
č. j. 43 A 69/2022 – 64, kterým bylo vyhlášeno místní referendum ve městě Dobříš**

Věc: Vyjádření k replice stěžovatele na vyjádření navrhovatele

Přílohy:

- dle textu

Tel: (+420) 774 800 247

E-mail: info@ak-kyzour.cz

Bankovní spojení: Fio banka, a.s., č. účtu: 2900794634/2010

I. Úvod

[1] Navrhovatel tímto zasílá vyjádření k replice odpůrce ze dne 7. 12. 2022 (dále jen „**Replika**“), kterou reaguje na vyjádření navrhovatele ze dne 28. 11. 2022 (dále jen „**Vyjádření**“). Pro větší přehlednost je kasační stížnost stěžovatele, tak jak byla o důvody doplněna podáním ze dne 11. 11. 2022, označena jen jako „**Kasační stížnost**“, usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64 jen jako „**Usnesení**“ a návrh na vyhlášení místního referenda podaný dne 22. 6. 2022 jen jako „**Návrh**“.

[2] V Replice se stěžovatel zabývá pouze odkladným účinkem Kasační stížnosti. Ani Replika však nepřinesla nic nového, co by přiznání odkladného účinku odůvodňovalo. V podrobnostech navrhovatel odkazuje na to, co již bylo uvedeno v jeho Vyjádření, a k Replice se proto pouze v krátkosti vyjadřuje níže.

II. K části I. Repliky

[3] Z části I. Repliky plyne, že stěžovatel spatřuje možnou údajnou újmu v tom, že bez odkladného účinku *„bude stěžovatel nucen učinit veškeré kroky k uskutečnění místního referenda“* a že s tím jsou *„pochopitelně spojeny značné finanční, personální i časové náklady na straně stěžovatele, které mohou být vynaloženy zcela zbytečně“*. Takováto argumentace není přípdná. Lze vycházet ze závěrů usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014 č.j. Ars 4/2014 – 68, které návrhu na přiznání odkladného účinku ve věci místního referenda v Ústí nad Labem nevyhovělo: *„Stěžovatel oproti tomu odůvodňuje jemu hrozící újmu toliko vynaloženými finančními náklady a nedodržením zákonných lhůt. Co se týče finančních nákladů, navrhovateli je třeba dát za pravdu v tom ohledu, že stěžovatel ničím nedoložil výši předpokládaných nákladů na organizaci referenda (asi dva miliony korun českých). Nadto Nejvyšší správní soud uvádí, že organizace místního referenda pochopitelně vyžaduje vynaložení nezanedbatelných finančních nákladů, stejně jako je tomu ostatně i u jiných demokratických procedur. Za situace, kdy nelze předjímat meritorní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci, jak činí stěžovatel, je však třeba na referendum pohlížet jako na vyhlášené pravomocným rozsudkem nezávislého soudu, a tudíž prostředky vynaložené na jeho uspořádání jen těžko mohou být a priori hodnoceny jako zbytečné náklady.“*

[4] Z podobného důvodu nelze považovat ani náklady na zapracování případných změn v územním plánu, které zmiňuje stěžovatel v Replice, za relevantní. Jedná se o další demokratickou proceduru, která zkrátka nějaké náklady vyvolává. Pokud je místní referendum vyhlášeno pravomocným rozhodnutím nezávislého soudu a potřeba určitých nákladů by vyplynula z případného závazného výsledku místního referenda (výsledek hlasování však jistě není vhodné nyní předjímat), nemůže se jednat o zbytečné náklady. Náklady související se změnami územních plánů jsou v zásadě nedílnou součástí běžné agendy územního plánování a nijak se nevymykají obvyklým výdajům města. Nadto, jak bylo blíže rozebráno hlavně v bodě 10 Vyjádření, ani kladné zodpovězení otázek v daném místní referendum, nevyvolává potřebu zásadních změn v územním plánu.

[5] Ohledně obou druhů nákladů, tj. jak těch, které se týkají uspořádání místního referenda, tak těch, které by mohly být spojeny se změnami územního plánu, stěžovatel nespécifikoval ve svém návrhu ani u jednoho z nich jejich předpokládanou výši. Tvrzení v Kasační stížnosti jsou proto jen zcela nedostatečná. Takto vágně tvrzená údajná újma je proto zcela nezpůsobilá k tomu, aby ji bylo možné v rámci úvah o přiznání odkladného účinku poměřovat s újmou hrozící jiným osobám, pokud by bylo návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno.

[6] Z hlediska nákladů je navíc výhodné spojení s některými volbami podobně, jako se tomu

stalo u místního referenda vyhlášeného Usnesením. Pro úplnost lze odkázat na podkladový materiál k jednání zastupitelstva stěžovatele zasedajícího dne 17. 2. 2022 k návrhu některých zastupitelů města Dobříše na vyhlášení místního referenda (dokument je dostupný na webových stránkách stěžovatele). I podle stanoviska městského úřadu stěžovatele se náklady na místní referendum při souběhu s volbami mohou pohybovat kolem 45 000 Kč, zatímco náklady na samostatné místní referendum vychází na 200 000 Kč. Pokud jde stěžovateli skutečně o uspoření nákladů, je vhodnější místní referendum uskutečnit tak, jak bylo vyhlášeno, a nesnažit se přesouvat je na jiný termín.

[7] Co se týče nákladů spojených se změnami územního plánu, lze připomenout, že např. jen přípravu samotné změny č. 3 územního plánu Dobříš doposud provázelo několik nahodile působících zvrátů: V zadání změny byl stanoven požadavek zachovat etapizaci a zpřesnit ji. Návrh změny územního plánu pro společné jednání se od zadání odchýlil a v etapizaci zmíněná „velká většina“ byla vyjádřena pouze jako více než „50 %“. To však nestačilo, a přestože odchýlení od zadání bylo i předmětem podané připomínky, v návrhu změny č. 3 územního plánu Dobříš (pro veřejné projednání) se bez řádného zdůvodnění navrhlo vypustit etapizaci úplně, a to i navzdory tomu, že pro její zachování existují dobré věcné důvody (k důvodům pro zachování etapizace viz část XIV. Vyjádření). Podobné nahodilé a rozumně nezdůvodněné kroky samozřejmě přípravy změny územního plánu komplikují, pokud se dokumentace změny územního plánu kvůli nim neustále přepracovává, vyvolává další vyjádření občanů apod. Avšak stěžovateli ve skutečnosti zjevně nepřinášejí náklady (ať již v podobě přímých finančních nákladů či personálních kapacit a času, které je třeba projednávání změny územního plánu věnovat), které by mu působily nějaké citelné problémy.

[8] I v Replice stěžovatel opakovaně popisuje své názory na zákonnost otázek a tvrdí, že Kasační stížnost „*směřuje k ochraně před nezákonným vyhlášením místního referenda*“ (bod 16 Repliky), hovoří o tom, že nepřipustnost otázek místního referenda je podle něj vysoce pravděpodobná (bod 8 a 12 Repliky) apod. Připomínáme, že přiznání odkladného účinku se nemůže opírat o předjímání meritorního rozhodnutí ve věci. Lze odkázat také na to, co uvedl Nejvyšší správní soud v již zmíněném v usnesení ze dne 25. 11. 2014 č.j. Ars 4/2014 – 68: „*Nejvyšší správní soud nejprve zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ze své podstaty rozhodnutím předběžné povahy. Předmětem rozhodování je naplnění výše uvedených zákonných podmínek. Naopak není možné jakkoliv předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005 č. j. 8 As 26/2005 - 76). Z toho důvodu Nejvyšší správní soud nemůže přisvědčit argumentaci stěžovatele, že očekává úspěch v řízení o kasační stížnosti, neboť je přesvědčen o protizákonnosti usnesení krajského soudu. Subjektivní přesvědčení stěžovatele o protizákonnosti napadeného rozhodnutí je pravidelným znakem v podstatě každého řízení o kasační stížnosti, rozhodně se však nejedná o důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V právním státě je třeba respektovat pravomocné a vykonatelné rozhodnutí krajského soudu bez ohledu na vnitřní přesvědčení stěžovatele.*“

[9] Co se týče výhrad stěžovatele k použitelnosti judikatury Nejvyššího správního soudu, která se týká rizika existence dvou rozhodnutí v téže věci (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015 č.j. 10 Ads 99/2014 – 58), ta byla uváděna zejména s ohledem na to, že ani potenciální vznik procesně komplikovaných procesních situací není sám o sobě důvodem pro přiznávání odkladného účinku. Jejich případný vznik je důsledkem povahy kasační stížnosti jako mimořádného opravného prostředku, která zásadně nemá odkladný účinek. Vždy je pak nutné hledat řešení odpovídající okolnostem konkrétního případu. Navrhovatel k tomu také znovu připomíná, že do značné míry si stěžovatel sám svou předchozí pasivitou vytvořil situaci, na kterou se odvolává v návrhu na přiznání odkladného účinku, když do konání místního referenda

zbývá zhruba měsíc a přitom po svém předchozím obstrukčním chování teprve v Kasační stížnosti prezentoval i některé zcela nové důvody, o kterých se domnívá, že by konání místního referenda měly zvrátit (k otázce procesní pasivity, která byla rozebrána v části IV. Vyjádření, se stěžovatel v Replíce pro jistotu ani nevyjádřil). Jak uváděl navrhovatel již ve Vyjádření, je i toto okolnost, která by měla být při rozhodování o přiznání odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti zohledněna.

[10] Argumentace stěžovatele předkládaná v tomto řízení v jeho podáních působí poněkud nekonzistentně. Nejprve v Kasační stížnosti sám stěžovatel uváděl, že by mohl napadnout případný nezákonný výsledek referenda (viz bod 24 Kasační stížnosti, kde doslova stojí: „*Stěžovatel, případně jiné osoby, by v takovém případě mohli pravděpodobně napadnout pouze nezákonný výsledek referenda, který nepochybně hrozí, postupem dle § 91a odst. 1 písm. c) s. ř. s., tedy podáním nového návrhu k soudu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v Místním referendu*“). Když na tato tvrzení navrhovatel ve Vyjádření opáčil, že tedy ani podle stěžovatele není případný výsledek místního referenda nezvratný, začal na to stěžovatel vést v Replíce polemiku v podstatě sám se sebou, resp. s jeho vlastním předchozím tvrzením v Kasační stížnosti, a snaží se najednou v části I. Repliky vysvětlit, že by tento postup nebyl možný. Navrhovatel uvádí, že je přesvědčen, že otázky, jak jsou do místního referenda položeny, jsou zcela v pořádku. Pouze pro úplnost k tomu zkráceně dodává, že případná nepřipustnost otázek by musela mít určitou intenzitu (viz rozsudek Nejvyšší správní soud ze dne 31. 10. 2012, č. j. Ars 2/2012-43) či zjevnost (rozsudek Nejvyšší správní soud ze dne 29. 8. 2012, čj. Ars 1/2012-26, usnesení Krajského soudu v Praze z 26. 8. 2021 č. j. 54 A 27/2020 – 106). Přinejmenším něco takového položené otázky rozhodně nevykazují. I kdyby se např. při projednávání změny územního plánu bez rozumných pochyb prokázalo, že by výsledek místního referenda skutečně mohl vést k nezákonným důsledkům (stěžovatel nic takového doposud nedoložil), zůstává zde stále případný korektiv vyplývající ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12.1.2016, čj. 2 As 212/2015-27, podle kterého obec musí výsledek místního referenda prosazovat způsobem souladným s právními předpisy.

Důkaz:

- Spisem k pořizování změny č. 3 územního plánu Dobříše
- Podklad ve věci návrhu na vyhlášení místního referenda o dalším stavebním rozvoji města Dobříše pro jednání zastupitelstva konaného 17. 2. 2022 (příloha č. 1)

III.

K části II. Repliky

[11] V části II. tvrdí stěžovatel, že by mělo být přiznání odkladného účinku v souladu s veřejným zájmem, resp. pokud by odkladný účinek přiznán nebyl, byl by podle něj „*zmařen veřejný zájem na rozvoji území města Dobříš a veřejný zájem na ochranu práv a oprávněných zájmů občanů města Dobříš*“. Jde stále jen o zcela obecné tvrzení. Nelze přehlížet, že ve městě je celá řada občanů, kteří si myslí něco zcela jiného a např. podporují, aby se ve městě, resp. v územním plánu města Dobříš nevymezovaly další zastavitelné plochy a že by se o této otázce mělo rozhodnout závazně v místním referendu, o čemž svědčí i velký počet petentů pod Návrhem. Podobně by nebylo v souladu se zájmy občanů a v souladu s cíli a úkoly územního plánování, resp. s veřejným zájmem na udržitelném rozvoji města, aby se zcela vypustily z územního plánu principy etapizace v době, kdy infrastruktura města, včetně zásobování vodou, není na další možný masivní nárůst počtu jeho obyvatel připravená (k tomu blíže viz část XIV. Vyjádření).

[12] V části II. Repliky dále polemizuje stěžovatel s tím, zda proti přiznání odkladného účinku stojí důležitý veřejný zájem. Již v části VI. Vyjádření navrhovatel uváděl, že samotná realizace práva podle čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod podílet se na správě věcí veřejných přímo

prostřednictvím místního referenda představuje v tomto případě důležitý veřejný zájem, neboť se realizací těchto práv demokratickým způsobem artikuluje prostřednictvím občanů obce vůle územního samosprávného celku v důležitých otázkách jeho dalšího rozvoje, a že samotné odsunutí daného místního referenda odkladným účinkem, jak bylo ve Vyjádření rozebráno, ohrožuje v tomto konkrétním případě jeho samotný smysl (riziko nedosažení příslušných kvór pro platnost a závaznost v případě nekonání místního referenda v souběhu s volbami a k tomu zejména důvodné obavy z nevratných kroků, které v případě případného odkladného účinku hlasování o otázkách zmaří) a zjevně by jej přetvořilo v lepším případě jen v prázdný hlasovací rituál bez reálného výsledku. Není zde potřeba vést žádné složité dokazování existence veřejného zájmu, který je zde naopak zcela očividný.

IV.

K části III. Repliky

[13] V části III. bodě 21 Repliky odkazuje stěžovatel na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 128/2018 – 42 s tím, že by se měla dbát zásada předběžné opatrnosti a kasační stížnosti by se měl odkladný účinek přiznat. Stěžovatel zde pouze projevuje nevhodné používání judikatury Nejvyššího správního soudu. Citované usnesení bylo totiž vydáno za skutkově velmi odlišných okolností. Jak se v usnesení uvádí: *„Stěžovatel spatřuje svou újmu v tom, že bude muset žalobci (eventuálně i dalším žadatelům – provozovatelům dronů) v souladu s právním názorem městského soudu udělit požadované individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů letecké pohyblivé služby pro bezpilotní letadlo, čímž dojde k fatálním následkům v letecké dopravě a narušení její bezpečnosti. Nejvyšší správní soud v rámci krátkého časového úseku stanoveného pro rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti není schopen detailně a kvalifikovaně posoudit závažnost a důvodnost obav stěžovatele o možných dopadech realizace napadeného rozsudku městského soudu, které jsou navíc technického rázu a vyžadují odborné zhodnocení věci. Proto s ohledem na zásadu předběžné opatrnosti dospěl k závěru, že v dané věci může výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku způsobit nevratnou újmu spočívající ve stěžovatelem tvrzeném narušení bezpečnosti letecké dopravy.“* V nyní řešené věci však nejde o to, že by se měla posoudit technicky náročná záležitost, ani nejde o případ, který by mohl mít tak fatální následky jako případné narušení bezpečnosti letecké dopravy. O předběžné opatrnosti má smysl mluvit ve vztahu k ohrožení lidského života, zdraví, či závažného a naléhavého ohrožení důležitého veřejného zájmu (životní prostředí, bezpečnost letecké dopravy apod.). Něčemu takovému běžná agenda územního plánování, přijímání či nepřijímání dílčích změn územních plánů apod., svou povahou bez dalšího neodpovídá. Na okraj lze poznamenat, že by bylo dokonce vhodnější tvrdit, že by bylo v rozporu se zásadou předběžné opatrnosti, aby nastalo např. ukvapené uvolnění dalších míst pro výstavbu, pokud by do meritorního rozhodnutí o Kasační stížnosti v případě přiznání odkladného účinku byla etapizace z územního plánu Dobříše v rámci jeho změny č. 3 v mezičase zcela vypuštěna, a to za dnešní situace, kdy infrastruktura města není na něco podobného připravena (k tomu viz v podrobnostech zejména body 81 až 99 Vyjádření).

[14] V bodě 22 Repliky stěžovatel tvrdí, že v „mnoha případech“ má být *„přiznání odkladného účinku jediným možným řešením, které efektivně zabraňuje vzniku zbytečně vynaložených nákladů a chaosu, který v důsledku konání nezákonného referenda může vzniknout“*. Stěžovatel z oněch „mnoha případů“ nakonec jako jediný příklad přiznání odkladného účinku u kasační stížnosti ve věci místních referend zmiňuje usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014, č. j. Ars 9/2014 – 71 v případě místního referenda ve městě Jihlava. Jedná se však jen o další nepřípadný odkaz na soudní rozhodnutí. Při práci s judikaturou je vždy nutné přihlížet k okolnostem daného případu. Ze zmíněného usnesení Nejvyššího správního soudu plyne, že návrh na přiznání

odkladného účinku podali jak navrhovatel (přípravný výbor), tak odpůrce (město). Nebyl zde tedy mezi stranami řízení spor o to, zda má být odkladný účinek přiznán či nikoliv. Těžko tedy bylo možné dovozovat, že by vznikala někomu přiznáním odkladného účinku újma nebo že by byl ohrožen důležitý veřejný zájem v naplňování základního práva podílet se na správě věcí veřejných přímo ve smyslu čl. 21 Listiny základních práv a svobod. Nejvyšší správní soud k tomu v usnesení přímo uvedl: „*Za situace, v níž oba účastníci řízení s konáním místního referenda dne 13. 12. 2014 nesouhlasí (a to odpůrce proto, že jeho vyhlášení zpochybňuje zcela a navrhovatel proto, že jej nechce konat v uvedený termín), nelze ani dovodit, že by přiznání odkladu vykonatelnosti kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a to ať již je tento zájem vyjadřován navrhovatelem reprezentujícím občany usilující o podíl na správě veřejných věcí dle čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod či odpůrcem představujícím územní samosprávný celek dle hlavy sedmé Ústavy.*“ Nadto šlo v případě řešeném Nejvyšším správním soudem v řízení sp. zn. Ars 9/2014 o otázky pro místní referendum, jejichž zodpovězení i s několikaměsíčním zpožděním nemohlo účel místního referenda nijak ohrozit. Uskutečnění požadavků na zavedení lepšího systému nakládání s odpady (zjednodušeně řečeno) nemohlo být reálně nijak zmařeno, ani pokud by se referendum konalo s určitým zpožděním. Nebyla u nich výrazná vazba na konkrétní čas.

[15] V tomto případě je však situace zcela odlišná. Navrhovatel s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, protože by se tím místní referendum a naplnění čl. 21 Listiny reálně ohrozilo. Jak navrhovatel popisoval podrobněji např. v bodech 19 až 23 Vyjádření, toto zmaření může nastat ve dvou hlavních směrech: jednak v pravděpodobném nedosažení platnosti a závaznosti místního referenda díky nižší volební účasti, pokud by se konalo v době mimo souběh s některými volbami, avšak především v možnosti provedení ze strany stěžovatele prakticky nevratných kroků, které učiní otázky obsolentními (např. úplné vypuštění etapizace z územního plánu v rámci jeho změny č. 3 by učinilo otázku č. 2, o které se má v místním referendu rozhodovat, nehlasovatelnou apod.). S největší pravděpodobností záhy po případném přiznání odkladného účinku je stěžovatel připraven svolat jednání zastupitelstva města Dobříše a schválit změnu č. 3 Územního plánu, jak vyplývá z dokumentu „Časový postup pořizování změny č. 3 územního plánu Dobříš od 01.02.2022“, který je dostupný na webové stránce stěžovatele <https://mestodobris.cz/zmena-c-3-uzemniho-planu-dobris/d-485860>. Rychle tak může provést kroky, které místní referendum fakticky zmaří.

Důkaz:

- Dokument „Časový postup pořizování změny č. 3 územního plánu Dobříš od 01.02.2022“ (příloha č. 2)

V.

K části IV. Repliky

[16] Ohledně části IV. Repliky uvádíme, že by tomuto řízení jenom prospělo, kdyby stěžovatel a jeho právní zástupce zachovávali určitou úroveň střizlivosti svých projevů a neuchylovali se k nesmyslnému osočování právního zástupce navrhovatele z „neprofesionálního“ a „nekolegiálního“ jednání apod. Advokát je především povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta. Spolu s Vyjádřením předložená korespondence (e-mail HAVEL & PARTNERS s.r.o. ze dne 4. 10. 2022) byla řádně poskytnuta postupem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o čemž se lze případně přesvědčit na internetových stránkách stěžovatele (viz <https://mestodobris.cz/> rubrika Občan a úřad -> Povinně zveřejňované informace > Poskytnuté informace > Vyřízené žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. za rok 2022 > 33/2022 - Kasační řízení ve věci místního referenda (27.10.2022),

<https://mestodobris.cz/33%2D2022%2Dkasacni%2Drizeni%2Dve%2Dveci%2Dmistniho%2Dreferenda/d-487438/p1=73545>). Žádost podal jeden z občanů města Dobříše (jejichž zájmy se stěžovatel v Kasační stížnosti a Replíce opakovaně zaštiťuje). Každý, kdo umí do pěti počítat, z nabídky obsažené v předmětném e-mailu pochopí, že návrh požádat o odkladný účinek kasační stížnosti byl učiněn s cílem místní referendum pokud možno zmařit tím, že se jeho konání odsune z termínu prezidentských voleb, čímž by se zvýšila pravděpodobnost, že nebudou naplněna potřebná kvóra pro platnost a závaznost místního referenda. Stěžovatel zaslou nabídku na využití takovéto právní služby zjevně akceptoval. Když pomineme, že je i v souladu s veřejným zájmem, aby se vědělo o podobných praktikách stěžovatele, který tímto způsobem s využitím veřejných prostředků vystupuje proti zájmům svých občanů, kteří si přejí, aby se v místním referendu rozhodlo o důležitých otázkách rozvoje území města, ve kterém žijí, je navrhovatel především přesvědčen, že skutečné cíle, které jsou návrhem na odkladný účinek sledovány, resp. fakt, že si je stěžovatel dobře vědom toho, že účel místního referenda může být odkladným účinkem ohrožen a právě z tohoto důvodu je také návrh podáván, jsou pro rozhodování soudu relevantními okolnostmi a není důvod je tedy neuplatnit.

VI.

Závěrem

[17] Ani Replika stěžovatele nepřinesla nic, co by přiznání odkladného účinku mohlo odůvodnit. Zejména není dostatečně určitě tvrzena a osvědčena případná újma stěžovatele. Již jen z toho důvodu nelze učinit závěr, že by se jednalo o újmu nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Značná újma v podobě až úplného zmaření účelu místního referenda a rozpor s důležitým veřejným zájmem, které hrozí přiznáním odkladného účinku, jsou přitom evidentní. Odkladný účinek by proto neměl být přiznán.

Přípravný výbor pro konání místního referenda v městě Dobříš
ve složení: Helena Kahounová, Miloslav Vodička, Ludmila
Fišerová, Jitka Holcová a Václav Hůla
zastoupen
JUDr. Jaromírem Kyzourem, advokátem